

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w sprawie COMP/38.381/B2 — De Beers

(zgodnie z art. 15 i 16 decyzji Komisji (2001/462/WE, EWWiS) z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień urzędników przeprowadzających spotkania wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji — Dz.U. L 162 z 19.6.2001, str. 21)

(2006/C 175/04)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

Projekt decyzji przedstawiony Komisji na mocy art. 9 rozporządzenia Rady nr 1/2003 dotyczy stosunków handlowych spółki De Beers w zakresie surowca diamentowego. Decyzja skierowana jest do spółki De Beers S.A. („De Beers”), będącej spółką dominującą m.in. względem spółek: City West and East limited („CWEL”) i De Beers Centenary Aktiengesellschaft („DBCAG”) (zwanych dalej „stronami”).

Geneza sprawy: rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw oraz rozporządzenia Rady nr 17/62

W trakcie postępowania wyjaśniającego w sprawie połączenia M.2333 (De Beers/LVMH/Rapids World), które zostało zakończone w lipcu 2001 r., służby Komisji uzyskały informację o istnieniu umowy handlowej („umowa handlowa”) pomiędzy spółkami De Beers i ALROSA Company Limited („ALROSA”) na sprzedaż surowca diamentowego. W dniu 5 marca 2002 r. w wyniku dalszego postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez Komisję spółki CWEL, DBCAG oraz ALROSA, zgodnie z art. 2 i 4 rozporządzenia Rady nr 17/62, złożyły wspólnie do Komisji wniosek o atest negatywny lub ewentualnie wyłączenie indywidualne na mocy art. 81 ust. 3 traktatu WE w odniesieniu do umowy handlowej.

W dniu 14 stycznia 2003 r. Komisja wydała pisemne zgłoszenie zastrzeżeń zgodnie na mocy art. 82 traktatu WE skierowane do spółek De Beers, CWEL oraz DBCAG w odniesieniu do umowy handlowej oraz umożliwiła im dostęp do akt Komisji (¹). W dniu 1 lipca 2003 r. do stron skierowane zostało dodatkowe pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, w którym jako dodatkową podstawę prawną dla zgłoszenia zastrzeżeń z dnia 14 stycznia 2003 r. podano art. 54 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

W odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń wydane przez Komisję spółka De Beers przedłożyła swoje uwagi pisemne, po czym w dniu 7 lipca 2003 r. odbyło się spotkanie wyjaśniające. W spotkaniu tym uczestniczyła spółka ALROSA, ponieważ dotyczyło ono także zastrzeżeń opartych na art. 81, które przedstawiono osobno zarówno spółce De Beers jak i ALROSA.

Następnie, w dniu 25 września 2003 r., Komisja otrzymała skargę dotyczącą umowy handlowej, w której postawiono zarzut rzekomego naruszenia art. 81 i 82 traktatu.

Zmiana prawa właściwego: rozporządzenie nr 1/2003 (WE) (w szczególności jego art. 9, który jest stosowany w odniesieniu do tej sprawy)

Ponieważ rozporządzenie nr 1/2003 (WE) jest stosowane od dnia 1 maja 2004 r., wniosek złożony przez spółkę De Beers i ALROSA utracił ważność, ale podjęte kroki proceduralne nadal zachowywały skutek dla zastosowania rozporządzenia nr 1/2003.

W dniu 14 grudnia 2004 r. spółki CWEL i DBCAG z jednej strony oraz spółka ALROSA z drugiej strony przedłożyły Komisji propozycje zobowiązań w odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń Komisji wyrażone we wstępnej fazie rozpatrywania sprawy w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia 1/2003 (WE).

Dnia 3 czerwca 2005 r. Komisja opublikowała w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zawiadomienie zgodnie z art. 27 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1/2003. W zawiadomieniu podano do wiadomości publicznej obawy Komisji o ewentualne zakłócenie konkurencji oraz informację o odpowiednich środkach zaradczych. Wzywano także zainteresowane strony do przedstawienia uwag w terminie do 4 lipca 2005 r. („badanie rynku”) (²).

(¹) Dotyczy to także spółki ALROSA, do której skierowane było pisemne zgłoszenie zastrzeżeń na mocy art. 81 TWE.

(²) Dz.U. C 289 z 26.11.2004, str. 10.

W odpowiedzi na wspomniane zawiadomienie Komisja otrzymała 21 uwag od zainteresowanych stron trzecich. Skuteczność zobowiązań proponowanych przez spółki De Beers i ALROSA w odpowiedzi na zastrzeżenia Komisji nie została w pełni potwierdzona. Dnia 27 października 2005 r. Komisja poinformowała spółki De Beers i ALROSA o tych spostrzeżeniach i przekazała ich streszczenie nieopatrzone klauzulą poufności. W dniu 25 stycznia 2006 r. spółka De Beers przedstawiła zmienioną propozycję zobowiązań. Komisja doszła obecnie do wniosku, że w świetle zobowiązań zaproponowanych przez spółkę De Beers w odpowiedzi na zastrzeżenia wyrażone we wstępnej fazie rozpatrywania sprawy oraz zmian do tych zobowiązań wprowadzonych w celu uwzględnienia odnośnych uwag przedstawionych przez zainteresowane strony trzecie, a także bez uszczerbku dla przepisów art. 9 ust. 2 rozporządzenia 1/2003, nie istnieją już podstawy do podejmowania działań.

Zastosowanie zasady równości stron ⁽¹⁾ w odniesieniu do sprawy. Decyzja na mocy art. 9 rozporządzenia nr 1/2003

Względem spółki De Beers

Zasada równości stron polega na tym, że obydwie strony w sprawie, a także Komisja, jako organ, od którego decyzji przysługuje odwołanie do sądów UE, powinny być w równym stopniu zapoznane z aktami administracyjnymi.

W decyzji na mocy z art. 9 rozporządzenia nr 1/2003 nie stwierdzono naruszenia wspólnotowych reguł konkurencji, ale strony wyraziły zgodę na zastosowanie środków zaradczych w odpowiedzi na zastrzeżenia wyrażone przez Komisję w we wstępnej fazie rozpatrywania sprawy.

W postępowaniu obydwie strony wyrażają gotowość do uproszczenia wymogów administracyjnych i prawnych, które stanowią nieodłączny element pełnego postępowania wyjaśniającego w sprawie rzekomego naruszenia reguł konkurencji.

Dlatego w dwóch decyzjach przyjętych już przez kolegium ⁽²⁾ uznano, że wymóg należytego przebiegu postępowania jest spełniony, jeśli strony poinformują Komisję, że otrzymały wystarczający dostęp do informacji koniecznych do zaproponowania zobowiązań uwzględniających zastrzeżenia wyrażone przez Komisję.

W omawianej sprawie przyjęto taki sam sposób postępowania; spółka De Beers przedstawiła Komisji oświadczenie w tej kwestii w dniu 19 stycznia 2006 r. po otrzymaniu wyników badania rynku.

Względem spółki ALROSA

Pismem z dnia 6 grudnia 2005 r. spółka ALROSA wystąpiła ze szczegółowym zapytaniem proceduralnym, w którym domagała się uzyskania „[...] dostępu do akt w tej kwestii, w szczególności w odniesieniu do uwag przedstawionych przez strony trzecie w następstwie badania rynku, na mocy procedury przewidzianej w obowiązującym art. 9 lub na mocy oświadczenia o zastrzeżeniach lub procedury przewidzianej w obowiązującym art. 7.”

Spółka ALROSA nie otrzymała oświadczenia o zastrzeżeniach w ramach postępowania na mocy art. 82, nie jest stroną w tym postępowaniu i stąd nie przysługuje jej takie prawo do złożenia wyjaśnień, jakie przysługuje stronom na mocy art. 27 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2003.

Należy stwierdzić, że ze względu na specyfikę sprawy spółka ALROSA jest w istocie jedynym przedsiębiorstwem, na które część zobowiązań proponowanych przez spółkę De Beers wywiera bezpośredni i indywidualny wpływ.

Spółka ALROSA została zatem poinformowana o zasadniczych elementach zmienionej propozycji zobowiązań De Beers w takim zakresie, w jakim odnosiły się one do spółki ALROSA, i miała możliwość przedstawienia uwag do 2 lutego 2006 r.

Pismem z dnia 30 stycznia 2006 r. spółka ALROSA zwróciła się z wnioskiem o przedłużenie terminu odpowiedzi, na co częściowo wyraziłem zgodę. Oczekiwano zatem, że odpowiedź spółki ALROSA wpłynie do Komisji dnia 6 lutego 2006 r., co też miało miejsce.

W piśmie z dnia 6 lutego 2006 r. przedstawiciele spółki ALROSA wyrazili swoje opinie na temat wyników badania rynku. W piśmie tym przedstawiciele ALROSA uznali, że ich prawa do obrony zostały naruszone, ponieważ Komisja nie określiła, które zastrzeżenia uznała za uzasadnione przed przyjęciem zobowiązań i stwierdzili, że nie wiedzieli dokładnie, które zastrzeżenie stanowiły uzasadnienie zobowiązań.

⁽¹⁾ Por. orzeczenie SPI, 29.6.1995, sprawa T-30/91 („Solvay”)

⁽²⁾ Por. decyzja z 22.6.2005 COMP/39.116 — Coca-Cola i decyzja z 19.1.2005 COMP/37.214 — DFB.

W odpowiedzi udzielonej dnia 8 lutego 2006 r. wyraziłem opinię, że spółka ALROSA nie jest stroną postępowania prowadzonego przeciwko spółce De Beers na mocy art. 9 rozporządzenia nr 1/2003. W szczególności właśnie ze względu na wyjątkowe okoliczności tej sprawy przedstawiciele ALROSA uzyskali prawo do złożenia wyjaśnień w takim zakresie, w jakim zobowiązania te wywierały na tę spółkę bezpośredni i indywidualny wpływ. Ponadto wyraziłem pogląd, że ze względu na informacje przekazane spółce ALROSA w trakcie postępowania jej przedstawiciele nie mogą twierdzić, że nieznane im są obawy o ewentualne zakłócenie konkurencji, na których oparte zostały zobowiązania.

W związku z powyższym stwierdzam, że prawo spółki De Beers i ALROSA do złożenia wyjaśnień zostało poszanowane.

Bruksela, dnia 10 lutego 2006 r.

Serge DURANDE
